

oziroma 8 din podpore od vsakega nad 10 let starega in pravilno oskrbovanega drevesa. Ako ima en posestnik najmanj sto dreves, ako pa ne, pa se lahko dva soseda skupaj javita na eno ime.

Tečajniki, ki se bodo izučili za nekake sadjarske pomočnike, bodo lahko sami na svojem domu ali pa tudi drugim opravili to delo. Izrabite to redko priliko, saj ne bo nikomur v škodo, ampak v korist!

Po svetu

Eno leto papeževanja Pija XII. V soboto, 2. marca, poteče eno leto, odkar je bil Pij XII. izvoljen za papeža. Zavzel je prestol sv. Petra v času, ko je neka čudna tišina pred nevihto napovedovala vznik vojnega viharja. Naslednji dan (3. marca) je novoizvoljeni papež sporočil vernikom svoj pozdrav z željo, da bi se ohranil na zemlji mir, ki je najlepši dar božji. Naj bi se izpolnile plemenite težnje vrhovnega poglavarja Cerkev po čimprejšnji vpostavi miru!

Evharištični kongres v Velikem oceanu. V februarju letošnjega leta je bil na otočju sredi ogromnih valov Velikega oceana ob najlepšem poletnem vremenu, ki sedaj tamkaj vlada, prelep evharištični kongres. To otočje, ki mu je ime Nova Zelandija, obsega dva glavna otoka, katera se imenujeta Severni otok in Južni otok, ter leži kakšnih 2000 km južnovzhodno od Avstralije. Nova Zelandija je dominijon (pod vrhovno oblastjo) Anglije. Kongres se je vršil v Wellingtonu, glavnem mestu Severnega otoka. Papež je poslal na ta kongres svojega legata, ki je prinesel s seboj pohvalno pismo za Maorijske, prvotno prebivalstvo teh otokov, čigar pa je danes samo še 65.000 oseb. Ostalo prebivalstvo je večinom angleškega pokolenja, precej je tudi Francozov, Ircev in tudi Nemcev. Kongres, ki je potekel z velikim sijajem in v najlepšem redu, je pokazal s tem in z veliko udeležbo — udeležencev je bilo 150.000 — veliko povezanost katoliškega prebivalstva obeh otokov s katoliško Cerkvijo. O velikem napredku katolicizma na teh otokih spričuje dejstvo, da se je prva katoliška sv. maša v Wellingtonu brala na božično noč 1840. V teku časa je število katoličanov tako naraslo, da so mogli imeti veličastno javno evharištično prireditev.

Mohorjeve knjige ne smejo na Koroško. O tej stvari poroča »Koroški Slovenec«: »Uprava Mohorjeve družbe je v smislu postavljenih predpisov vložila pri pristojnem državnem uradu v Berlinu prošnjo za dovoljenje uvoza Mohorjevih knjig iz Jugoslavije. Prošnja je bila z dopisom z dne 5. februarja rešena sledeče: Vaše prošnje na svojo žalost začasno ne morem ugodno rešiti.« Mohorjevih knjig torej letos ne bo na Koroško. V našo državo

pa prihaja iz Nemčije vsako leto jako veliko število knjig, listov in časnikov. Kako težko bodo utrpeli koroški Slovenci letošnji izostanek Mohorjevih knjig, dokazuje pismo neke slovenske matere, ki ga objavlja »Koroški Slovenec« in ki v njem ta mati piše: »V dolgih zimskih večerih se mi dostikrat stoži po Mohorjevih knjigah. Bil je užitek, kadar sem po dovršenem delu sedla h Koledarju ali Večernicam ali drugi knjigi in pazno prebirala tako dolgo, da so me utrujene oči spomnile spanja. Sedaj mi preostane samo še naš tednik s svojimi prilogami. Ne veste, s kolikim veseljem grem od vrste do vrste in pazno sledim velikim dogodkom, pobudam in zanimivostim vsakega tedna. Preostal mi je tednik in z rastočim veseljem se oklepam edinega slovenskega glasila. Ostanem Vam zvesta tudi pri plačevanju naročnine, preostalo poslano marko beležite v tiskovni sklad.« V resnici vrla slovenska mati na Koroškem, ki zna pravilno ceniti veliki pomen krščanskega čtiva v materinem jeziku! Njen svetel pogled bodi v spodbudo tudi našim ženam in mladencam!

Goebbels o pogodbi z Rusijo. Eden izmed ustanoviteljev nemške narodno-socialistične stranke in propagandni minister narodno-socialistične vlade, dr. Goebbels, je o sodelovanju z boljševizmom dal to izjavo: »Sodelovanje z boljševizmom ni mogoče ne na političnem, še manj na svetovno nazorskem področju. Priznanje sovjetske zveze v Zedinjenih državah Severne Amerike je imelo za posledico silen porast komunistične propagande, neštne štrajke in nemire v Ameriki. Vojaška zveza med Francijo in sovjetsko Rusijo je povzročila, da so kmalu nato pri občinskih volitvah komunisti dobili znatno večje število glasov kot prej, vse druge stranke pa so pri tem nazadovale. Vojaška zveza Češko-slovaške s sovjetsko Rusijo je privedla tudi do razkrajanja vojske in do neslutene porasta komunističnih glasov na prvih volitvah. Kdor sklepa zveze z boljševizmom, tega bo on tudi uničil!«

Komunisti — izdajaleci. Označba komunistov kot hlapcev Moskve se je temu ali drugemu dozdevala pretirana, ako ne celo povsem krivična. Ravnanje komunistov po raz-

Kratke tedenske novice

Po smrti Ljube Davidoviča je postal voditelj Demokratske stranke 64 letni Milan Grol, ki je po svojem poklicu profesor, a je prebil 25 uradniških let pri gledališču in je bil tudi sotrudnik političnih listov.

Bolgarski kralj je sprejel te dni našega novega poslanika Milanoviča. Poslanik je imel ob tej priliki nagovor, v katerem je naglašal vedno tesnejše zblizanje med Jugoslavijo in Bolgarijo. Kralj Boris mu je odgovoril v enakem smislu.

Tretji otrok se je rodil italijanskemu prestolonasledniku 24. februarja. Italijanski kralj in cesar je izbral novorojeni princezi ime Marija Gabriela.

Angleška letala so v noči na 22. februar letela nad Avstrijo in Češko in so metala nad Dunajem in Prago letake.

Neutrálne države so Nemčiji potrebne, ker tvorijo — kakor pravijo Nemci — »gospodarsko Siegfriedovo črto tretjega rajha«.

Petdeseto nemško letalo je bilo 22. februarja zbito nad Anglijo.

Na Severnem Lednem morju so se začele v minulem tednu zbirati angleške in sovjetske bojne ladje. Anglija ne namerava samo zapreti ruski promet po Severnem Lednem morju, ampak se hoče tudi dejansko vmešati v sovjetsko-finski spopad.

Angleško-sovjetski spopad lahko vsakčas izbruhne: pri Murmansku na severu, kjer se pripravljajo sovjeti na obrambo Fincev odvzeto luke Petsamo — na meji Irana in Afganistana v osrednji Aziji — in ob Črnem morju na mejah Turčije.

Anglija je pričela pomorsko zaporo področja Severnega Lednega morja, da onemogoči vsak nadaljnji pomorski promet v teh vodah in trgovske zveze med Nemčijo in Rusijo.

Neutralna Norveška je že izgubila v sedanji vojni 51 trgovskih ladij s 175.000 tonami. Pri teh potopitvah je bilo ob življenje 350 norveških mornarjev.

V Kopenhagnu na Danskem so se sestali dne 25. februarja zunanji ministri Švedske, Norveške in Danske. Radi pritiska Nemčije in zaveznikov so zavzeli ministri določno stališče.

Nov vojaški izum preizkušajo angleška vojaška oblastva. Gre za električno napravo, s katero je mogoče točno določiti mesto sovražnega topništva.

Po umiku Fincev v drugo obrambno črto so nastali na Karelijski ožini trije frontni odseki. Prvi pri Vuoksiju je jezerski odsek, ob reki Tajpall rečni, na zahodu pa obmorski. Najostrejši boji se bijejo sedaj v jezerskem odseku.

Za proslavo 22 letnice obstoja rdeče armade so imeli ruski sovjeti v tritedenski ofenzivi proti Mannerheimovi črti na Finskem od 300.000 v boj poslanih mož 50.000 mrtvih ter ranjenih.

Petstoto sovjetsko letalo je bilo 21. februarja zbito na Finskem.

Nov potres je zadel osrednjo turško pokrajino Kaiseriyo 21. februarja zgodaj zjutraj in je trajal dve uri. Ubityh je bilo 70 oseb, 50 ranjenih in izgubilo je 10.000 glav goveje živine.

tomobilov pa je v Los Angelesu, ki jih ima po zadnji statistiki 851.556. Število njegovih prebivalcev znaša 1.238.048. Kako se v Ameriki ščitijo pred prehitrimi vozači, kaže zakon, ki so ga izdali v Utahu. Tam mora vsak vozač, ki je povozil kakšnega človeka do smrti, prebiti uro časa s svojo žrtvijo v tesnem prostoru, da se popolnoma zave obsega svoje krivde.

Tvornica brez šumov

V Newyorku so zgradili tovarno, ki je vse šume, tako lastne, kakor tiste, ki bi prodrali s ceste vanjo, omejila na minimum. Tovarno so gradili po posebnem načinu, ki že sam omejuje šume. Razen tega nima oken in stroje so postavili na podstavke, ki isto tako

August Senoa:

Berač Luka

Povest iz vaškega življenja

*

Prišla je noč, tiha temna noč, polna zvezd, toda brez meseca. Mrak je pokril vas, vse je zanemelo, le včasih je zalajal kak pes, v daljavi je šumela Sava skozi gluhi nočni mir. Nikogar ni bilo več na cesti, vse se je zateklo pod streho, le skozi drobna okenca kmečkih hiš so žarele luči v noč.

Cigan se še ni vrnil iz Zagreba. Iskal je in povsod iskal Luko, toda ni ga našel. V mali krčmi so mu rekli, da je tu pil in jedel, da je bržkone odšel v goro in da se jutri utegne vrniti.

Cigan se je odločil, da bo počakal do jutri in prenočil v mestu.

Doma ga je čakal v krčmi pisar, jedel je, pil in kadil po mili volji; saj je imel denar. Ura za uro je minula, kozarec za kozarcem je zlijl vase, cigana še zmeraj ni bilo. Dva, trikrat je stopil pred gostilno in se je ozrl po cesti gor, zažvižgal je, toda od nikoder ni bilo odziva. In spet se je vrnil v gostilno, pil in čakal. Potem ni več vstal. Noge so mu postale lesene, glava težka. Niže in niže mu je zdrknila, pipa mu je ugasnila in padla na

36

mizo, čez kratek čas pa je začel hrliti in smrčati. Krčmarica se ni zmenila; saj je plačal, naj smrči!

V tem mraku se je plazila senca okoli hiše Mata Pavlečkoviča. Zdaj je švignila sem, zdaj je švignila tja, stopila na cesto, stopila zadaj za hišo, kakor da hodi za lučjo, ki je svetila iz hiše in se je po hiši premikala. Kakor mrčnik je švigala okoli, nazadnje se je ustavila pri lesenem stebri, od koder se je dobro moglo vse videti, kar se je v hiši godilo. Skrivnostna senca je uprla brado na tram, in ko je šinil skozi okno svetel pramen v mrak, je obsijal blede, žalostno lice zasoplega človeka, ki je nepremično strmel v okno.

Notri je bila velika soba. Na lesenem stebri pri zidu je visela luč. Ljudje so bili pri večerji. Za mizo sta sedela starca Martin in Mato, njima nasproti Andrija, krepek, zdrav in mlad. Na mizi se je kadila velika polna skleda, v steklenici se je lesketalo rdeče vino. Za Andrijem je stala Mara in pestovala črnolase dete. Njena lica niso bila več tako cvetoča, njene oči niso več tako nagajivo streljale v svet, to lice je bilo resno, mirno, toda ob tem tako blaženo in zadovoljno, te oči so gledale srečno in pokojno na siva starca, na mladega moža, na polno mizo, bilo je, kakor da gledaš v cerkvi sliko svetnice, ki zre, polna rajškega mira v srcu, z blaženim pogledom na srečne ljudi. Milejša, lepša pa je bila zdaj, ko je pritisnilo bistrooko dete svoja rdeča lička k njenemu obrazu,